

εἰς φοῦρνον κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸ κρέας 'ς τὸ γκιου-
βέτσι γίνεται λουκούμι. Δῶς' μου ἓνα γκιουβέτσι νὰ βάλω
τὸ κρέας κοιν. Τὰ πλατάκια τὰ κάναμε φυλλάκι - φυλλάκι
'ς τὸ κιουβέτσι τὸ καλύτερο γλύκισμα τοῦ χωριοῦ μας ἦταν
αὐτὸ (φυλλάκι = μικρὸν φύλλον ζύμης) Προπ. (Μαρμαρ.)
β) Πήλινον πινάκιον φαγητοῦ Θράκ. (Καβακλ.) 2) Συνεκδ.,
τὸ ἐντὸς τοῦ ἀναφερθέντος σκεύους ψηνόμενον φαγητόν, ἰδίᾳ
κρέας μὲ ζυμαρικά κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): 'Απόψε θά' χου-
με γκιουβέτσι μὲ μακαρόνια κοιν. "Εφαγα γκιουβέτσ' μὲ
μανέστρα Στερελλ. (Φθιώτ.) "Εφκειανάμι γκιβέτσ' μὲ ρυζ'
κι ἀρνοῦδ' Θράκ. (Καρωτ.) "Αμα θὰ γυρίσου ἀπὸ τοῦ τα-
ξιδ', θὰ σ' βάλω ἓνα γκ'βέτσ' νὰ τοῦ φᾶμι ὅλ' ἀδάμα "Ηπ.
(Κουκούλ.) Νὰ φτειάσης τζουβέκι Πελοπν. ('Ανδρίτσ.)
'Εφίλευαν τοὺς ἐκλογεῖς καὶ καπνὸν καὶ ρακὶ καὶ γιουβέτσι
Α. Παπαδιαμ., Χριστοῦγ. τεμπέλη, 17.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκιουβέτσης Χίος (Βροντ.)
καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιουβέτσης Στερελλ. ('Αράχ.)

γκιουβετσιά ἡ, ἐνιαχ. κιβετζέα Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουβέτσι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
κιβέτζ', καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά.

Ποσότης φαγητοῦ, ἡ ὁποία δύνανται νὰ περιληφθῇ εἰς ἓν
γκιουβέτσι ἐνθ' ἄν.: "Εψεσα ἓναν κιβετζέαν χαψία
Πόντ. (Τραπ.)

γκιουβετσόπουλο τό, ἐνιαχ. γκιβιτσόπ'λου Μακεδ.
(Κοζ.)

'Υποκορ. τοῦ οὗς. γκιουβέτσι διὰ τῆς καταλ.
-πουλο.

Μικρὸν γκιουβέτσι 1, τὸ ὅπ. βλ.: "Εξ'σα κᾶνα δυὸ
ψάρια γιὰ νὰ βάλω 'ς τοῦ γκιβιτσόπ'λου νὰ τὰ στείλω
'ς τοῦ φοῦρνου Μακεδ. (Κοζ.) Συνών. γκιουβετσά-
κι, γκιουβετσούδι.

γκιουβετσούδα ἡ ἐνιαχ. γκιβιτσούδα Α. Ρουμελ.
(Καβακλ.) Θράκ. (Κόσμ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουβέτσι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γκιβέτσι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδα.

Γκιουβέτσι 1, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Γέλα-
σι ἡ γκιβιτσούδα ντὴν γκιντούδα πού' ἔχ' στραβά ἀχείλια
(γκιντούδα = εἶδος πηλίνου δοχείου φαγητοῦ δι' αὐτοὺς οἱ
ὁποῖοι ψέγουν ἄλλους δι' ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ ἴ-
διοι) Καβακλ. Συνών. Εἶπε ὁ γάιδαρος τὸν πε-
τεινὸ κεφάλαι.

γκιουβετσούδι τό, ἐνιαχ. γιουβετσούδ' Θράκ. (Αἶν.)
γκιβιτσούδ' Θράκ. (Κεσάν.) γιβιτσούδ' Θράκ. (Αἶν.)

'Υποκορ. τοῦ οὗς. γκιουβέτσι παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
τύπ. γιβέτσι.

Γκιουβετσόπουλο, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: "Εβανε
κομμάτ' γάλα 'ς ἓνα γιουβετσούδι (κομμάτι γάλα = ὀλί-
γον γάλα) Θράκ. (Αἶν.)

γκιουγκιούρα ἡ, ἐνιαχ. γιουγκιούρα Κρήτ. (Κατσιδ.)
Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ μορ. γκιούρ, παρὰ τὸ ὅπ.
καὶ γιούρ.

1) Παρατεταμένη χαμηλόφωνος συζήτησις, ἀκουομένη ὡς
ἀκατάληπτος ψίθυρος. ἐνθ' ἄν. Συνών. γκιουγκιούρι-
σμα 1, γκιουγκιούριστό. 2) Φλυαρία ἐνθ'
ἄν.: "Αμα σοῦ πιᾶση τὴ γιουγκιούρα, δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγης.

Κρήτ. (Κατσιδ.) Βαρεῖομαι τὴ γιουγκιούρα τζη καὶ δὲ τζη
πολυμιλῶ αὐτόθ. Συνών. γκιουγκιούρισμα, λο-
γοδιάρρημα, πολυλογία. 3) Συνεκδ., γυνὴ φλύα-
ρος Κρήτ. (Κατσιδ.): "Εκίνησε πάλ' ἡ γιουγκιούρα καὶ θὰ
μᾶσε πονέση τὴ γεφαλὴ. Συνών. γκιουγκιούρι-
στρα, φαφλατοῦ, ψυχολογία.

γκιουγκιουρίζω ἐνιαχ. γιουγκιουρίζω Κρήτ. (Κα-
τσιδ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γκιουγκιούρα, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούρα.

Συζητῶ λίαν χαμηλοφώνως, ὥστε μόνον ἀκατάληπτος
ψίθυρος νὰ ἀκούεται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐνθ' ἄν.: Μὰ εἶδα λέγα-
τε καὶ σᾶς ἐγροίκονα ἀποπα' ἐκ' ἐγιογκιουρίζετε; (ἀπο-
παε = ἀπεδῶ) Γραιοκῶ τσι καὶ γιουγκιουρίζουνε, μὰ δὲ γα-
τέω εἶδα λένε. αὐτόθ. Συνών. μορμολίζω, φα-
φλατίζω.

γκιουγκιούρισμα τό, ἐνιαχ. γιουγκιούρισμα Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούριζω.

1) Γκιουγκιούρα 1, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.: Μὰ εἶδα
σοῦ λεγε κ' ἐκάμετε τοσονὰ γιουγκιούρισμα 'ς τὴ στράτα;
Συνών. μορμολίζω. 2) Φλυαρία ἐνθ' ἄν.: "Αμα
σοῦ κινήση τὸ γιουγκιούρισμα, δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγης Κρήτ.
(Κατσιδ.) Συνών. γιουγκιούρα, γκιουγκιού-
ριστό, φαφλατιό.

γκιουγκιουριστής ὁ, ἐνιαχ. γιουγκιουρίστρα Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
γιουγκιούριζω.

Γυνὴ φλύαρος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι μιὰ γιουγκιουρίστρα, πού,
ἄμα κινήση, δὲ σωπαίνει. Κρήτ. (Κατσιδ.) "Αδικο νὰ σ' εὔ-
ρη, γιουγκιουρίστρα! αὐτόθ. Συνών. γκιουγκιούρα,
φαφλατοῦ, διὰ τὸ ὅπ. βλ. φαφλατάς.

γκιουγκιουριστό τό, ἐνιαχ. γιουγκιουριστό Κρήτ.
(Κατσιδ.)

'Εκ τοῦ ρ. γκιουγκιούριζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ
τύπ. γιουγκιούριζω.

Γκιουγκιούρα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τόσο γιου-
γκιουριστό κάνανε, μὰ δὲν ἐβόρουναν ν' ἀκούσω εἶδα λέ-
γανε Κρήτ. (Κατσιδ.) Συνών. μορμολιζό.

γκιουζέλης ἐπίθ. Πελοπν. ('Αργολ.) γιουζέλης Νάξ. ('Α-
πύρανθ.) κουζέλης Καππ. (Φάρασ.) κιζέλης Πόντ. (Λιβερ.)
Θηλ. γιουζέλα Νάξ. ('Απύρανθ.) γιουζέλα Σκόπ. Οὐδ. γιου-
ζέλικο Νάξ. ('Απύρανθ.) "Ακλ. γκιουζέλ "Ηπ. (Πάργ.)
Μακεδ. ("Ασσηρ. Γαλατ.) γιουζέλ Λέσβ. γιουζέλ Θράκ. (Αἶν.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. g ü z e l = ὠραῖος.

1) 'Ωραῖος Θράκ. (Αἶν.) Καππ. (Φάρασ.) Λέσβ.: "Ἀσμ.
'Ισὺ 'σι τοῦ γιουζέλ πουλλὶ κ' ἰγὼ τοῦ ἀηδονάκι
Λέσβ.

Νὰ σὲ σκοτώσω θέλω 'γὼ, γιουζέλ Κατερινιό

Αἶν. 2) Εὐθυμὸς καὶ ἐπιπόλαιος (ἀπὸ τινος φρενοβλα-
βοῦς εἰς τὸ χωρίον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ἐπών. Γιουζέλης)
Νάξ. ('Απύρανθ.): "Ενας γιουζέλης εἶναι, χωρατατζῆς, χο-
ρευτής, ἔξυπνος. "Αν δὲν ἦσουν δώρα σὺ γιουζέλα, δὲ δά
'λεες καὶ δὲ δά 'κανες εὐτά. Μὰ τσῆ γιουζέλας εὐτεινῆς

